

ansvar for, at deres børn får en skolegang, der er i overensstemmelse med hjemmets ånd og holdning?

Det er blevet sagt med rette af vores partis ordfører, at enhver friskole er en protestskole, for ved hjælp af begrebet protestskole har man jo villet mistænkeliggøre dette lovforslag. Men naturligvis er enhver friskole en protestskole og som sådan udtryk for den ånd, der bærer et forældrepar, når de ønsker deres barn i denne friskole.

Så jeg vil anfægte undervisningsministerens tale om åndsfrihed, for jeg mener, at det er en åndelighed, han lægger op til, der er hævet over denne verdens virkelighed, som består i, at ånd er, at forældre bekymrer sig om deres børns skolegang.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår godt spørgsmålet, og jeg skal prøve at svare. Jeg synes, der er forskel på, om man ønsker at oprette en fri skole begrundet i, at man har en anden tro, en anden pædagogisk opfattelse af, hvad der er bedst for børnene i de små klasser osv. osv., og så på dette spørgsmål, om man er enig eller uenig i en kommunalbestyrelses beslutning vedrørende kommunens skolestruktur.

Det synes jeg altså er to ret forskellige ting. Det første har med tro og værdier at gøre, det andet har med lokale strukturer at gøre. Jeg ved godt, at hr. Søren Krarup med stærke argumenter kan påvise, at al den snak om værdier og ånd alt sammen er noget vrøvl. Ikke desto mindre er det den snak om værdier og ånd, som her i landet har ført til den mest udstrakte skolefrihed i hele verden.

Det er netop den snak, der har ført til det, og derfor tillader jeg mig altså at videreføre den snak.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg i en sådan rent personlig sammenhæng fortælle, at jeg i fyrretyve år har været sognepræst i et landsogn. Dets folkeskole står nu foran nedlæggelse, og det betyder et fald i, jeg vil sige ånden i sognet, i den forstand at det fællesskab, den samhørighed, som var med til at skabe ånden, bliver slået i stykker.

Det er en kommunalbestyrelsesbeslutning, og der kan utvivlsomt være mange gode økonomi-

ske grunde til det, og der kan være mange rationelle overvejelser, men det korte af det lange er, at når man slår en sådan skole i stykker, som er udtryk for fællesskabet i det lille samfund, børnene og forældrene hører til, så er det åndsfriheden, der anfægtes, når man forhindrer forældrene i at lave en friskole.

Det er et brud på åndsfriheden, og jeg er sikker på – nu er der ikke tid til det – at ministeren og jeg egentlig på mange punkter kunne blive enige om, at når han taler om åndsfrihed her, er og bliver det en åndelighed, der hæver sig over den virkelighed, bl.a. jeg har levet i i fyrretyve år.

Formanden:

Ønsker ministeren ordet? Nej. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører i anden omgang.

Martin Henriksen (DF):

Nu har vi sådan fået konstateret, at vi er uenige med ministeren fra Dansk Folkepartis side, men jeg synes, det ville være rimeligt, hvis Socialdemokraterne gik på talerstolen og gav en begrundelse for, hvorfor de har stillet det her ændringsforslag. Som jeg også sagde i min første ordførelsetale, stemte Socialdemokraterne jo faktisk for et ændringsforslag, som var stillet af De Radikale. Her til tredjebehandlingen stiller de så et ændringsforslag, som trækker det ændringsforslag tilbage, som de selv stemte for ved andenbehandlingen, og det giver jo mildest talt ikke nogen mening.

Jeg ved ikke, om det er, fordi Socialdemokraterne har haft en fantastisk tendens til at brillere i dag med de forskellige ordførere, der har været oppe om Landsbyggefonden osv. Jeg synes, det fortsætter meget godt.

Jeg synes, Socialdemokraterne skylder en forklaring på, hvorfor de ved andenbehandlingen stemte for et ændringsforslag og så til tredjebehandlingen har stillet et ændringsforslag, som trækker det ændringsforslag tilbage, som blev stillet til andenbehandlingen. Det giver ikke nogen mening. Altså, hvorfor gør Socialdemokraterne det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.